

Dinsdag

Vandaag gingen de plannen gelukkig eindelijk gewoon door en konden we doen waarvoor we kwamen: het bezoeken van een school! We gingen naar Mayfield Secondary school. Deze school heeft net als wij een kunstprofiel. We hebben onze ogen uitgekeken: Grote lokalen, uitgebreid instrumentarium in de muziekl lokalen en mooie beeldende vormingslokalen. Het auditorium was echt prachtig. Door middel van schuifwanden is er een mogelijkheid om van een grote ruimte vier kleine te maken waar je bijvoorbeeld een hoorcollege aan twee klassen zou kunnen geven.

Het niveau van het werk dat we gezien en gehoord hebben ligt hoog. Dat is niet erg verwonderlijk: de leerlingen hebben 5 x 75 minuten les in de week. Dan kun je wel een goed orkest opleiden. Ook de dansleerlingen hebben iets moois laten zien; ze hebben zelf een dans gechoreografeerd als eindopdracht voor de show in mei. Jammer dat we er dan niet meer zijn. Rogier heeft ook lessen gevolgd. Daarin werden de leerlingen gevraagd hun persoonlijke doelen voor de les te stellen en te checken of deze waren bereikt. Het gepersonaliseerd leren is hier dus echt aan de orde. Annemieke volgde een praatje over Cooperative Learning. Dat bleek iets anders te betekenen dan wat het in Nederland betekent maar het was toch interessant. Het gaat om een zeer uitgebreide vorm van stage waarin de leerling een heel semester 5 dagen in de week in een bedrijf aan het werk gaat en vanuit school wordt begeleid. Deze leerlingen volgen allerlei cursussen om hun werk goed te doen (denk dan bijvoorbeeld aan veiligheid) en hebben les over hoe je je op de werkvloer moet gedragen. (initiatief tonen, respectvol zijn) Het is een succesvol programma.

Maud en Gwen hebben de hele ochtend samengewerkt met de andere leerlingen aan hun presentatie die ze op vrijdag zullen geven. Ze werken helemaal zelfstandig aan dit project, wij weten eigenlijk niet eens waar ze mee bezig zijn! Op het bord stond aan het eind van de middag allerlei huiswerk voor iedereen en ze hebben ook bepaalde stukjes ingestudeerd. We zijn benieuwd naar wat er gaat komen, vooralsnog lijkt het eigenaarschap van de leerling over hun leerproces dik in orde.

Om 14.30 uur vertrokken de leerlingen met de schoolbus naar huis, wij zijn naar Toronto gereden. Daar namen we een pont naar Ward's Island. Bij het kopen van de tickets zei de verkoper dat er eigenlijk helemaal niets te doen was. Dat bleek te kloppen maar door twijfel misten we de ferry direct weer terug dus zijn we maar gaan lopen... In de zomer is het er vast heel erg leuk maar nu was er niets te doen. We hebben er even rondgelopen en de huizen bekeken. Allemaal uniek in hun soort, de vergelijking met Villa Kakelbont is vaak gemaakt. Op het strand genoten van een prachtig uitzicht over Lake Ontario. Maar de wind was guur en we moesten nog minstens een half uur wachten op de volgende ferry en alle horeca was dicht. Wat konden we doen? Toen zagen licht branden in een restaurant. Het bleek dat de eigenaar aan het verbouwen was, maar we waren welkom om een kop koffie te drinken. Tussen alle verf blikken en afdekplastic dronken we koffie met een scheutje lekkers erin. Hij wilde er niets voor hebben, echt super gastvrij! Mocht je ooit in de zomer in Toronto zijn, ga dan naar zijn restaurant het is echt de moeite waard!

Terug op het vaste land hebben we een hele tijd gelopen om een kroeg te vinden die door iemand was getipt. Het ding zelf was gesloten maar stond in een heel leuke buurt. Heel anders dan we tot dan toe van Toronto gezien hadden. Kleurige huizen, laagbouw met leuke tuintjes met allerlei winkeltjes en restaurantjes. In een Thais-Hongaars restaurant prima gegeten en daarna weer terug naar het hotel.